

EXISTEIX UNA ESPECIALITAT D'EDUCACIÓ FÍSICA?

Alumnes de 3r. d'Educació Física. Ensenyament de Mestres. Curs 95/96

Ara ja fa tres anys que cursem una especialitat que no sabem si existeix. Alguna vegada ens hem posat un xandall i unes sabates esportives, alguna vegada hem visitat les meravelloses instal·lacions esportives que tenim, alguna vegada, fins i tot, hem suat la samarreta...

Però aquesta sensació de navegar per l'espai no ens la treu ningú. De totes maneres no és estrany el que ens passa perquè, segons ens diuen, hem de saber fer de tot, i el que nosaltres sentim és que no sabem fer de res.

Els professors no ens enganyen i ens diuen que, encara que siguem especialistes en educació física, després haurem de fer allò que ens manin i hem de ser mestres "tot terreny". No us recorda un anunci publicitari? Posats a fer, per què no ens ensenyen a omplir els impresos de la tarja d'atur? I a fregar escales? I a fer de pagès, de mecànic o de paleta?

No, senyors, aquesta òptica sobre el nostre ensenyament no ens és vàlida. Volem tenir un ventall d'assignatures pròpies de la nostra especialitat ampli en qualitat i en quantitat. No tenim cap, però cap, assignatura optativa; hi ha dues assignatures lliures i, com el seu nom indica, no són de caràcter obligatori per a nosaltres i cursem un total de 8 assignatures obligatòries en tota la diplomatura.

El panorama és desesperant si pensem que, crèdits a banda, cursem unes 50 assignatures al llarg dels nostres estudis.

I si el tema quantitatiu no us sembla rellevant, podríem

endinsar-nos en el qualitatiu, ja que aquest de fet és la peça clau que explica la nostra indignació.

Com és que persones provinents del món de l'esport, com a practicants i entrenadors, ens sentim tan insegurs a l'hora d'ensenyar en una escola? Què hem estat fent en aquesta casa durant tres anys? És que el pas per l'Escola ha estat un impàs on obtenir una titulació per després aplicar el que ja sabíem abans d'entrar-hi?

Volem que l'educació física es valori a l'escola i a la societat, i per això s'ha de valorar a l'Escola de Mestres i per això ens han d'ensenyar a valorar-nos com a mestres. I ens valorarem quan sapiguem anar amb la cara ben alta pels nostres centres educatius i puguem dir: senyors, això de la interdisciplinarietat és molt interessant per al desenvolupament integral del noi i de la noia i hem de posar-nos d'acord per treballar-hi; senyors, l'educació física és per a tots perquè és una proposta de futur i tots els alumnes hi tenen cabuda; senyors, l'educació física és expressió i comunicació i no només donar puntades de peu a una pilota...

Però per fer tot això ens cal una bona formació i no només un esperit de David contra Goliat. I aquesta formació ens l'han de donar aquí i ara. I si calen més professors, s'han de cercar; i si cal revisar els programes de les assignatures, s'han de revisar; i si cal variar el currículum i suprimir assignatures teòriques d'altres àrees, s'ha de fer.

Si l'esperit de lluita per millorar-ho no comença aquí i ara, ja podem començar a tancar la barraca.

